

2.1.2 Bouwbesluit 2012 en Eurocodes

Inleiding

De eerste Woningwet van 1901 legde iedere gemeente de verplichting op een bouwregelgeving vast te stellen en ambtenaren in dienst te nemen voor het uitvoeren van het bouw- en woningtoezicht. Dit had echter tot gevolg dat de regels per gemeente zeer verschillend waren. Na de tweede wereldoorlog en in de jaren '60 en '70 van de vorige eeuw is een zekere uniformering van de bouwregels doorgevoerd. Maar nog steeds konden deze toen plaatselijk sterk verschillen.

In 1992 heeft een zeer ingrijpende wijziging van de wetgeving plaatsgevonden met de invoering van het eerste Bouwbesluit. In 2003 is hierop een gewijzigde versie verschenen. Maar ook vanaf 2003 moest nog steeds met meerdere landelijke en plaatselijke regelingen rekening worden gehouden. Deze regelingen kenden ook elk hun eigen systematiek en begrippen, zodat door de bomen het bos nog nauwelijks te zien was.

Vrij snel na 2003 is men al begonnen met de herziening van het Bouwbesluit. Doelstellingen waren vooral de voorschriften duidelijker, eenvoudiger en transparanter te maken. Na jarenlange voorbereiding is uiteindelijk in april 2012 het Bouwbesluit 2012 van kracht geworden.

Bouwbesluit 2012

Het Bouwbesluit 2012 heeft als pijlers: veiligheid, gezondheid, bruikbaarheid, energiezuinigheid en milieu. De structuur is als volgt:

- hoofdstuk 1 bevat de algemene bepalingen en procedurele voorschriften;
- hoofdstuk 2 tot en met 5 bevatten de specifieke bepalingen met betrekking tot de vijf pijlers;
- hoofdstuk 6 bevat bepalingen met betrekking tot installaties;
- hoofdstuk 7 bevat voorschriften met betrekking tot het gebruik van bouwwerken;
- hoofdstuk 8 bevat voorschriften over het slopen van bouwwerken;
- hoofdstuk 9 sluit het Bouwbesluit 2012 af met enkele slot- en overgangsbepalingen.

In het Bouwbesluit staan voorschriften voor het bouwen van gebouwen en bouwwerken met de diverse mogelijke gebruiksfuncties. Daarbij gaat het om de minimum bouwtechnische en woon- of inrichtingstechnische voorschriften op basis waarvan een bouwvergunning kan worden verleend, en ook de minimum voorschriften waaraan een bestaand bouwwerk moet voldoen. Bouwtechnische voorschriften zijn voorschriften die aangeven op welke wijze de constructie van een bouwwerk moet worden gemaakt en waaraan de daarin aangebrachte technische voorzieningen moeten voldoen. Tot deze voorschriften worden ook bouwfysische voorschriften en brandveiligheidsvoorschriften gerekend. De voorschriften met betrekking tot de energiezuinigheid behoren tot de bouwfysische eisen. De bouwtechnische voorschriften houden dan ook hoofdzakelijk verband met de veiligheid en de gezondheid van gebruikers van bouwwerken, alsmede met, wat gebouwen betreft, een zuinig gebruik van energie. Onder woon- of inrichtingstechnische voorschriften worden begrepen voorschriften die afmetingen respectievelijk oppervlakten van ruimten van gebouwen geven, alsmede voorschriften omtrent de situering en inrichting van die ruimten. Deze voorschriften hebben dan ook voornamelijk betrekking op de bruikbaarheid van een gebouw.

Al deze voorschriften zijn te herleiden tot de uitgangspunten: veiligheid, gezondheid, bruikbaarheid, energiezuinigheid en milieu (duurzaam bouwen). Daarbij geldt wel een onderscheid in de aard van het bouwwerk. Zo zijn bijvoorbeeld alle vijf uitgangspunten van toepassing op te bouwen gebouwen en gelden voor bestaande gebouwen alleen de uitgangspunten veiligheid, gezondheid en bruikbaarheid.

Regelmatige aanpassingen

Alhoewel nog steeds wordt gesproken over “Bouwbesluit 2012” hebben in de afgelopen jaren diverse aanvullingen en aanpassingen plaatsgevonden. Bij de intreding van de Omgevingswet, naar verwachting in 2021, zal het huidige Bouwbesluit opgaan in het Besluit bouwwerken leefomgeving.

Eurocodes

In het Bouwbesluit 2012 wordt verwezen naar de Eurocodes. De ontwikkeling van de Eurocodes in Europa is al in 1975 gestart. In 1989 kreeg CEN, de Europese normalisatieorganisatie, de opdracht van de Europese Commissie om de Eurocodes uit te werken in de vorm van Europese normen. Deze Eurocode-delen (in totaal 58) zijn vervolgens tussen 2002 en eind 2007 in het Engels gepubliceerd.

Eurocodes zijn ontstaan uit de doelstelling om de Europese bouwbranche te verlossen van internationale handelsbelemmeringen. De oplossing moest komen van het harmoniseren van de technische regels voor het bouwen. De uitwerking gebeurde door de Europese normcommissie CEN/TC 250 Structural Eurocodes, ze zijn eerst uitgewerkt in Europese voornormen (ENV) die het mogelijk maakten om ervaring op te doen met de systematiek van de Eurocodes.

Een bijzondere omstandigheid is dat de Eurocodes ruimte bieden om bepaalde factoren en coëfficiënten die het veiligheidsniveau per land regelen, per land in te vullen in een nationale bijlage. Het veiligheidsniveau blijft dus de verantwoordelijkheid van de regelgevende nationale overheid. In het nationale voorwoord en de nationale bijlage van een Eurocode is hier meer informatie over gegeven.

GLAS

informatieve aanvulling

Door Nederland zijn er o.a. nationale bijlagen opgesteld bij de NEN- EN 1990 “Grondslagen van het Technisch Ontwerp” en de NEN-EN 1991 “Belastingen”. Een belangrijke nationale bijlage is bijvoorbeeld die bij NEN-EN 1991 deel 1-4 over windbelasting. In Nederland wordt er in vergelijking met andere landen rekening gehouden met een hogere windbelasting.

Doordat Eurocodes zijn gebaseerd op de huidige veiligheidsfilosofieën (partiële factoren) is in grote lijnen een onderverdeling ontstaan in belastingen en materiaaleigenschappen. Vervolgens is voor de belangrijkste constructiematerialen een eigen Eurocode opgesteld. Met het van kracht worden van de materiaalgebonden Eurocodes zijn de zogenaamde TGB's (Technische Grondslagen Bouwconstructies) waarmee voorheen werd gewerkt komen te vervallen.

Voor materialen waar (nog) geen Eurocode bestaat is Eurocode 0 - Grondslagen van toepassing.
Voor alle materialen is Eurocode 1 - Belastingen van toepassing.

Dat resulteert in de onderverdeling:

- Eurocode 0 Grondslagen
- Eurocode 1 Belastingen
- Eurocode 2 Beton
- Eurocode 3 Staal
- Eurocode 4 Staalbeton
- Eurocode 5 Hout
- Eurocode 6 Metselwerk
- Eurocode 7 Geotechniek
- Eurocode 8 Aardbevingen
- Eurocode 9 Aluminium

Omdat er (nog) geen Eurocode voor vlakglas beschikbaar is, dient er voor bouwconstructies van glas gebruik gemaakt te worden van Eurocode 0 - Grondslagen. Deze Eurocode is wel verwerkt in de NEN 2608.

De Eurocode voor belastingen (Eurocode 1) bestaat uit een aantal delen waarvan voor de toepassing voor glas relevant zijn:

- EN 1991-1-1: Deel 1-1: Algemene belastingen - Volumieke gewichten, eigen gewicht, opgelegde belastingen voor gebouwen
- EN 1991-1-2: Algemene belastingen - Belasting bij brand
- EN 1991-1-3: Algemene belastingen - Sneeuwbelasting
- EN 1991-1-4: Algemene belastingen - Windbelasting
- EN 1991-1-5: Algemene belastingen - Thermische belasting
- EN 1991-1-6: Algemene belastingen - Belasting tijdens uitvoering
- EN 1991-1-7: Algemene belastingen - Buitengewone belastingen : stootbelastingen en ontploffingen